

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO FINANCIJA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI UREDBI EUROPSKE UNIJE
IZ PODRUČJA PLATNOG PROMETA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, veljača 2013.

PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI UREDBI EUROPSKE UNIJE IZ PODRUČJA PLATNOG PROMETA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. i članku 81. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se trebaju urediti ovim Zakonom

Predloženim Zakonom, radi provedbi Uredbe (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. godine o prekograničnim plaćanjima u Zajednici, kojom se ukida Uredba (EZ) br. 2560/2001 i o provedbi Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. godine kojom se utvrđuju tehnički i poslovni zahtjevi za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i kojom se mijenja i dopunjuje Uredba (EZ) br. 924/2009,

- određuje se tijelo nadležno za provođenje nadzora i rješavanje pritužbi,
- uređuju se izvansudski pritužbeni postupci i postupak mirenja,
- određuju se prekršaji za postupanje protivno Uredbi (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. godine o prekograničnim plaćanjima u Zajednici, kojom se ukida Uredba (EZ) br. 2560/2001 (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 924/2009),
- određuju se prekršaji za postupanje protivno Uredbi (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. godine kojom se utvrđuju tehnički i poslovni zahtjevi za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i kojom se mijenja i dopunjuje Uredba (EZ) br. 924/2009 (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 260/2012).

Ove obveze do sada nisu bile uređene zakonom u Republici Hrvatskoj.

Republika Hrvatska preuzela je obvezu da će do pristupanja Europskoj uniji uskladiti svoje zakonodavstvo s pravnom stečevinom Europske unije te je s te osnove obvezna donijeti ovaj provedbeni Zakon. Navedene se uredbe, danom pristupanja Republici Hrvatske Europskoj uniji počinju primjenjivati u Republici Hrvatskoj.

Europski parlament i Vijeće donijeli su Uredbu (EZ) br. 924/2009, koja je objavljena u Službenom listu Europske unije, L 266, 9. 10. 2009. godine i primjenjuje se u državama članicama od 1. studenoga 2009. Uredba (EU) br. 260/2012 objavljena je u Službenom listu Europske unije, L 94, 30. 3. 2012. godine i primjenjuje se od 31. ožujka 2012. godine, ali se u državama članicama u kojima euro nije službena valuta većina odredbi primjenjuje od 31. listopada 2016. godine.

Ovim uredbama nastoji se definirati jedinstveno funkcioniranje unutarnjeg tržišta tako što će se stvoriti integrirano platno tržište za elektronička plaćanja u eurima, bez razlike u

načinu izvršenja između nacionalnih i prekograničnih plaćanja. U tu svrhu razvijaju se zajednički platni instrumenti na razini Europske unije koji će zamijeniti postojeće nacionalne platne sheme. Uvode se zajednički platni standardi, pravila i praksa te primjena integrirane obrade plaćanja SEPA (*engl. Single Euro Payment Area*) koja bi trebala osigurati sigurne i pristupačne te pouzdane platne usluge u eurima po konkurentnim cijenama.

Uredbom (EZ) br. 924/2009 uvodi se načelo jednakosti naknada za nacionalna i prekogranična plaćanja u eurima, odnosno propisuje se obveza pružateljima platne usluge da naknade za prekogranična plaćanja budu jednake naknadama za odgovarajuća nacionalna plaćanja iste vrijednosti i u istoj valuti.

Uredbom (EU) br. 260/2012 propisuju se pravila i uvjeti za izvršenje platnih transakcija kreditnog transfera i izravnog terećenja u eurima unutar Europskoga gospodarskog prostora, koji su istovjetni za nacionalne i prekogranične platne transakcije i određuju se krajnji rokovi za njihovu primjenu.

Cilj Uredbe (EZ) br. 924/2009 i Uredbe (EU) br. 260/2012:

- omogućiti da izvršenje prekograničnih plaćanja bude jednostavno, učinkovito, pristupačno i sigurno,
- uspostavljanje sveobuhvatnih i modernih pravila s ciljem povećavanja efikasnosti i snižavanja troškova,
- pospješuje se učinkovitost i transparentnost platnih instrumenata i ostvaruje konkurentnost na tržištu i
- stvaranje integriranog tržišta, na kojem se stvaraju povoljniji uvjeti za jačanje konkurencije u platnim uslugama te nesmetani razvoj i brzina primjena inovacija povezanih s plaćanjima na području cijele Europske unije.

Republika Hrvatska obvezala se donijeti ovaj Zakon radi usklađivanja pregovaračkog Poglavlja 4. Sloboda kretanja kapitala s pravnom stečevinom Europske unije.

Ovim Zakonom utvrđuju se nadležna tijela za provođenje nadzora. To su Hrvatska narodna banka i Ministarstvo financija - Financijski inspektorat, u točno utvrđenom djelokrugu.

Propisan je postupak za podnošenje pritužbi nadležnom tijelu, Hrvatskoj narodnoj banci, te je propisana suradnja Hrvatske narodne banke s nadležnim tijelom iz druge države članice ako se pritužba odnosi na pružatelja platne usluge iz te države članice koji platnu uslugu u Republici Hrvatskoj pruža neposredno.

Uređeno je izvansudsko rješavanje sporova između potrošača kao korisnika platnih usluga i njihovih pružatelja platnih usluga te je kao tijelo za provođenje postupka mirenja određen Centar za mirenje Hrvatske gospodarske komore. Propisano je kako se postupak mirenja može pokrenuti i pred nekim drugim nadležnim tijelom, te kako postoji i mogućnost pokretanja sudskog ili arbitražnog postupka.

Ovim Zakonom propisani su prekršaji i visina novčane kazne za pojedine prekršaje pružatelja platnih usluga, upravitelja platnog sustava i drugih osoba. Prekršajni postupak u prvom stupnju vodi Ministarstvo financija - Financijski inspektorat.

Hrvatska narodna banka, Ministarstvo financija-Financijski inspektorat i Hrvatska gospodarska komora obvezni su obavijestiti Europsku komisiju o svojim nadležnostima iz ovoga Zakona.

b) Posljedice koje će proisteći donošenjem zakona

Donošenjem ovoga Zakona Republika Hrvatska ispunit će obveze propisane Uredbom (EZ) br. 924/2009 i Uredbom (EU) br. 260/2012.

Republika Hrvatska uskladit će donošenjem ovoga provedbenoga Zakona svoje zakonodavstvo s pravnom stečevinom Europske unije te će na taj način ispuniti i dio tako preuzetih obveza.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

U skladu s člankom 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku jer se ovaj Zakon donosi radi usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O PROVEDBI UREDBI EUROPSKE UNIJE IZ PODRUČJA PLATNOG PROMETA

I. OPĆE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom radi provedbe Uredbe (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. godine o prekograničnim plaćanjima u Zajednici, kojom se ukida Uredba (EZ) br. 2560/2001 (SL L 266, 9. 10. 2009., u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 924/2009) i Uredbe (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. godine kojom se utvrđuju tehnički i poslovni zahtjevi za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i kojom se mijenja i dopunjuje Uredba (EZ) br. 924/2009 (SL L 94, 30. 3. 2012., u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 260/2012.):

- određuje tijelo nadležno za provođenje nadzora i rješavanje pritužbi,
- uređuju izvansudski pritužbeni postupci i postupak mirenja i
- određuju prekršaji za postupanje protivno Uredbi (EZ) br. 924/2009 i Uredbi (EU) br. 260/2012.

Pojmovi

Članak 2.

(1) Pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. "država članica", "matična država članica", "treća država" i "okvirni ugovor" imaju značenje identično definicijama istih pojmova iz zakona kojim se uređuje platni promet;
2. "upravitelj platnog sustava" jest osoba koja upravlja platnim sustavom u skladu sa zakonom kojim se uređuje platni promet;
3. "korisnik platnih usluga" ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, odnosno definiciji pojma "KPU" iz Uredbe (EU) br. 260/2012, ovisno o tome na koju se od tih uredbi ovaj Zakon primjenjuje u konkretnom slučaju;
4. "platna transakcija" ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, odnosno iz Uredbe (EU) br. 260/2012, ovisno o tome na koju se od tih uredbi ovaj Zakon primjenjuje u konkretnom slučaju;
5. "potrošač" ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, odnosno iz Uredbe (EU) br. 260/2012, ovisno o tome na koju se od tih uredbi ovaj Zakon primjenjuje u konkretnom slučaju;
6. "IBAN" ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EU) br. 260/2012;

7. "BIC" ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EU) br. 260/2012;

8. "naknada", "dostupnost", "kreditni transfer", "platitelj", "izravno terećenje", "primatelj plaćanja", "platna shema", "prekogranična platna transakcija", "nacionalna platna transakcija", "višestrana međubankovna naknada", "R-transakcija", "platni sustav", "platni sustav za mala plaćanja" i "interoperabilnost" iz odredbi članka 7., 8., 9., 10. i 11. ovoga Zakona imaju značenja identična istim pojmovima iz one uredbe na koju se pojedina od tih odredbi odnosi.

(2) Pojam "pružatelj platnih usluga" u ovom Zakonu ima značenje identično definiciji istog pojma iz Uredbe (EZ) br. 924/2009 i definiciji pojma "PPU" iz Uredbe (EU) br. 260/2012, a obuhvaća sljedeće kategorije:

1. kreditnu instituciju sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
2. instituciju za elektronički novac sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
3. instituciju za platni promet sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
4. Hrvatsku narodnu banku kad ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti,
5. Republiku Hrvatsku i jedinicu lokalne ili područne (regionalne) samouprave kad ne djeluje u svojstvu javne vlasti,
6. kreditnu instituciju sa sjedištem u državi članici,
7. instituciju za elektronički novac sa sjedištem u državi članici,
8. instituciju za platni promet sa sjedištem u državi članici,
9. podružnicu kreditne institucije iz treće države sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
10. podružnicu institucije za elektronički novac iz treće države sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
11. Europsku središnju banku kad ne djeluje u svojstvu monetarne vlasti ili druge javne vlasti.

II. NADZOR

Nadležno tijelo

Članak 3.

(1) Primjenu Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i odredbi članka 4. stavaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona od strane pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2., 3., 9. i 10. ovoga Zakona i upravitelja platnog sustava nadzire Hrvatska narodna banka.

(2) Ako pružatelji platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona pružaju platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika, primjenu Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i odredbi članka 4. stavaka 2., 3. i 4. ovoga Zakona od strane podružnice, odnosno zastupnika, nadzire Hrvatska narodna banka.

(3) Ako ovim Zakonom nije izričito drugačije propisano, na nadzor iz stavaka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe o provođenju nadzora, odnosno supervizije od strane Hrvatske narodne banke iz zakona kojima se uređuje poslovanje pružatelja platnih usluga iz stavka 1. ovoga članka, odnosno upravitelja platnog sustava.

(4) Nadležno tijelo za nadzor nad primjenom članka 9. Uredbe (EU) br. 260/2012 jest Ministarstvo financija - Financijski inspektorat u skladu s ovlastima propisanim Zakonom o Financijskom inspektoratu Republike Hrvatske.

(5) Tijela iz stavaka 1. i 4. ovoga članka surađuju međusobno i s drugim nadležnim tijelima u Republici Hrvatskoj kao i s tijelima drugih država članica nadležnima za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009 i Uredbe (EU) br. 260/2012 te, po potrebi, s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima u skladu sa zakonodavstvom Europske unije i nacionalnim zakonodavstvima država članica, a Hrvatska narodna banka, prema potrebi, i s Europskom središnjom bankom, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo (EBA) u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. godine o osnivanju europskoga nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo) i izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ te o prestanku važenja Odluke Komisije br. 2009/78/EZ (SL L 331, 15. 12. 2010.) i središnjim bankama država članica.

(6) U sklopu suradnje iz stavka 5. ovoga članka tijela iz stavaka 1. i 4. ovoga članka, osim međusobno, razmjenjuju informacije i:

1. s tijelima drugih država članica nadležnima za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009 i Uredbe (EU) br. 260/2012,
2. s Europskom središnjom bankom i središnjim bankama država članica u njihovu svojstvu monetarnih i nadzornih vlasti, Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo te, prema potrebi, s drugim javnim tijelima odgovornima za nadzor nad platnim sustavima i
3. s drugim tijelima nadležnima prema zakonima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka i sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma, prema drugim zakonima koji se primjenjuju na pružatelja platnih usluga i prema zakonodavstvu Europske unije.

(7) Dostavljanje informacija iz stavka 6. ovoga članka ne smatra se kršenjem obveze čuvanja povjerljivih podataka.

(8) Tijelo koje primi informacije iz stavka 6. ovoga članka dužno ih je čuvati kao povjerljive i može ih koristiti samo u svrhu za koju su mu dostavljene, a dostupnima trećima može ih učiniti u skladu s posebnim propisima.

III. IZVANSUDSKI PRITUŽBENI POSTUPCI I POSTUPAK MIRENJA

Prigovor pružatelju platnih usluga

Članak 4.

(1) Ako korisnik platnih usluga smatra da se pružatelj platnih usluga ne pridržava Uredbe (EZ) br. 924/2009 ili Uredbe (EU) br. 260/2012, može svom pružatelju platnih usluga uputiti prigovor.

(2) Pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga prije izvršenja pojedine platne transakcije na koju se primjenjuje Uredba (EZ) br. 924/2009 i/ili Uredba (EU) br. 260/2012 dati ili učiniti raspoloživima sljedeće informacije:

1. o pravu korisnika platnih usluga na podnošenje prigovora iz stavka 1. ovoga članka,
2. o načinu podnošenja tog prigovora i
3. o pravu korisnika platnih usluga na podnošenje pritužbe prema članku 5. ovoga Zakona i na pokretanje postupka mirenja prema članku 6. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da je obveza pružatelja platnih usluga iz stavka 2. ovoga članka ispunjena ako su informacije iz stavka 2. ovoga članka dane prije sklapanja okvirnog ugovora na temelju kojeg se izvršavaju platne transakcije na koje se primjenjuje Uredba (EZ) br. 924/2009 i/ili Uredba (EU) br. 260/2012 ili ako su te informacije navedene u takvom okvirnom ugovoru.

(4) Na prigovor iz stavka 1. ovoga članka pružatelj platnih usluga dužan je korisniku platnih usluga dostaviti odgovor najkasnije u roku deset dana od dana zaprimanja prigovora.

(5) Ako pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. ili 8. ovoga Zakona pruža platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika, odredbe ovoga članka primjenjuju se na podružnicu ili zastupnika.

Pritužba nadležnom tijelu

Članak 5.

(1) Korisnik platnih usluga može Hrvatskoj narodnoj banci uputiti pritužbu protiv pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2., 3., 6., 7., 8., 9. i 10. ovoga Zakona ako smatra da je postupio protivno Uredbi (EZ) br. 924/2009 ili Uredbi (EU) br. 260/2012 ili članku 4. stavcima 2. i 3. ili stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Pritužbu iz stavka 1. ovoga članka Hrvatskoj narodnoj banci mogu uputiti i druge osobe s pravnim interesom.

(3) Ako Hrvatska narodna banka zaprimi pritužbu protiv pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. ili 8. ovoga Zakona koji platne usluge u Republici Hrvatskoj pruža neposredno, o pritužbi će obavijestiti nadležno tijelo matične države članice.

(4) Nakon zaprimanja pritužbe Hrvatska narodna banka pozvat će pružatelja platnih usluga na kojeg se pritužba odnosi da u roku koji odredi Hrvatska narodna banka, a koji ne može biti dulji od deset dana od dana primitka poziva, dostavi svoje očitovanje i dokaze na koje se poziva.

(5) U slučaju pritužbe protiv pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. ili 8. ovoga Zakona koji platne usluge u Republici Hrvatskoj pruža preko podružnice ili zastupnika, Hrvatska narodna banka uputit će poziv iz stavka 4. ovoga članka podružnici ili zastupniku.

(6) Ako povodom pritužbe Hrvatska narodna banka utvrdi da postoji osnovana sumnja da je pružatelj platnih usluga postupio protivno nekoj od odredbi Uredbe (EZ) br. 924/2009 ili Uredbe (EU) br. 260/2012 ili protivno članku 4. stavcima 2. i 3. ili stavku 4. ovoga Zakona i da je time počinio prekršaj, pokrenut će protiv njega prekršajni postupak.

(7) Hrvatska narodna banka obavijestit će podnositelja pritužbe o svom nalazu.

(8) Ako je podnositelj pritužbe potrošač, Hrvatska narodna banka uputit će ga, u obavijesti iz stavka 7. ovoga članka na mogućnost provođenja postupka mirenja pred tijelom iz članka 6. ovoga Zakona.

Postupak mirenja

Članak 6.

(1) U sporovima između korisnika platnih usluga koji su potrošači i njihovih pružatelja platnih usluga koji se odnose na prava i obveze iz Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 i/ili ovoga Zakona može se podnijeti prijedlog za mirenje Centru za mirenje Hrvatske gospodarske komore.

(2) Mirenje pred Centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s Pravilnikom o mirenju Hrvatske gospodarske komore.

(3) Hrvatska gospodarska komora, uz suglasnost ministra financija, donijet će odluku o troškovima mirenja u potrošačkim sporovima iz stavka 1. ovoga članka, kojom će odrediti visinu naknada i nagrada te ostalih troškova postupka mirenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Nagodba koja se sklopi u postupku mirenja pred Centrom iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave.

(5) Sredstva za troškove mirenja pred Centrom za mirenje iz stavka 1. ovoga članka osigurat će se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(6) Odredbe ovoga članka ne utječu na pravo korisnika platnih usluga i pružatelja platnih usluga na pokretanje postupka mirenja pred drugim nadležnim tijelom ili na pokretanje sudskog ili arbitražnog postupka.

IV. PREKRŠAJNE ODREDBE

Prekršaji pružatelja platnih usluga

Članak 7.

(1) Za prekršaj kaznit će se pružatelj platnih usluga novčanom kaznom od 20.000,00 do 500.000,00 kuna:

1. ako zaračuna korisniku platnih usluga naknadu za prekogranično plaćanje protivno članku 3. Uredbe (EZ) br. 924/2009 kako je izmijenjen Uredbom (EU) br. 260/2012,
2. ako korisnika platnih usluga ne obavijesti o njegovom IBAN-u i o svom BIC-u u skladu sa člankom 4. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009 ili ako tu obavijest naplati,
3. ako naplati korisniku platnih usluga dodatne naknade protivno članku 4. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 924/2009 kako je izmijenjen Uredbom (EU) br. 260/2012,
4. ako njegova dostupnost za kreditne transfere koje zadaje platitelj iz bilo koje države članice ili za izravna terećenja koja zadaje primatelj plaćanja iz bilo koje države članice, nije u skladu sa člankom 3. Uredbe (EU) br. 260/2012,
5. ako koristi platne sheme koje ne ispunjavaju uvjete iz članka 4. stavka 1. Uredbe (EU) br. 260/2012,
6. ako ne izvršava kreditne transfere u skladu sa člankom 5. stavcima 1. i 2. Uredbe (EU) br. 260/2012,
7. ako ne izvršava izravna terećenja u skladu sa člankom 5. stavcima 1., 3. i 6. Uredbe (EU) br. 260/2012,
8. ako od korisnika platnih usluga traži da za izvršenje prekogranične platne transakcije u eurima navede BIC pružatelja platnih usluga (članak 5. stavak 7. Uredbe (EU) br. 260/2012),
9. ako od korisnika platnih usluga traži da za izvršenje nacionalne platne transakcije u eurima navede BIC pružatelja platnih usluga (članak 5. stavak 7. Uredbe (EU) br. 260/2012),
10. ako na prekogranične platne transakcije izravnog terećenja u eurima primijeni višestranu međubankovnu naknadu, ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenu sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga (članak 8. stavci 1. i 3. Uredbe (EU) br. 260/2012),
11. ako na nacionalne platne transakcije izravnog terećenja u eurima primijeni višestranu međubankovnu naknadu, ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenu sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga (članak 8. stavci 1. i 3. Uredbe (EU) br. 260/2012),
12. ako na R-transakcije primijeni višestranu međubankovnu naknadu, ili drugu ugovorenu naknadu s istom svrhom ili učinkom, uključujući onu ugovorenu sporazumom između dva pružatelja platnih usluga i onu naknadu koju je jednostrano odredio jedan pružatelj platnih usluga, a da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 8. stavka 2. Uredbe (EU) br. 260/2012,
13. ako ne postupi u skladu s odredbom članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, a da nisu ispunjeni uvjeti iz stavka 3. istog članka,

14. ako ne postupi u skladu s odredbom članka 4. stavka 4. ovoga Zakona,

15. ako na poziv Hrvatske narodne banke ne dostavi očitovanje i potrebne dokaze u roku određenom u pozivu (članak 5. stavak 4. ovoga Zakona),

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona, odnosno ako pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona osim platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge, odnosno fizička osoba odgovorna za poslovanje podružnice iz članka 2. stavka 2. točaka 9. i 10. ovoga Zakona, odnosno odgovorna osoba pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 4., 5. i 11. ovoga Zakona, novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.

Prekršaji pružatelja platnih usluga pri pružanju platnih usluga u drugoj državi članici preko podružnice ili zastupnika

Članak 8.

(1) Pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona i odgovorna osoba tog pružatelja platnih usluga neće se kazniti za prekršaj iz članka 7. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ako je djelo počinjeno na području druge države članice pružanjem platnih usluga preko podružnice ili zastupnika u toj drugoj državi članici.

(2) Ako je prekršaj iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona počinio pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona koji platne usluge pruža na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika, za prekršaj iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona kaznit će se njegova podružnica, odnosno njegov zastupnik.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka kaznit će se i direktor odgovoran za poslovanje podružnice, odnosno odgovorna osoba iz uprave zastupnika pravne osobe, prema članku 7. stavku 2. ovoga Zakona.

Prekršaji pružatelja platnih usluga pri neposrednom pružanju platnih usluga u drugoj državi članici

Članak 9.

(1) Pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona kaznit će se za prekršaj iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona počinjen pri neposrednom pružanju platnih usluga u drugoj državi članici ako je djelo kažnjivo i po pravu države članice u kojoj je djelo počinjeno.

(2) Ako je ispunjena pretpostavka iz stavka 1. ovoga članka, za prekršaj iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga odnosno, ako pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 2. i 3. ovoga Zakona osim

platnih usluga obavlja i drugu djelatnost, direktor odgovoran za platne usluge, prema članku 7. stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Neće se kazniti pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona i odgovorna osoba tog pružatelja platnih usluga za prekršaj iz članka 7. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona ako je djelo počinjeno pri neposrednom pružanju platnih usluga u Republici Hrvatskoj, već će Hrvatska narodna banka o počinjenom djelu obavijestiti nadležno tijelo matične države članice radi pokretanja odgovarajućeg postupka.

Prekršaji drugih osoba

Članak 10.

(1) Za prekršaj kaznit će se pravna ili fizička osoba novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 50.000,00 kuna ako kao korisnik platnih usluga koji nije potrošač postupi protivno članku 9. Uredbe (EU) br. 260/2012.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba pravne osobe novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna.

Prekršaji upravitelja platnog sustava

Članak 11.

(1) Za prekršaj kaznit će se upravitelj platnog sustava za mala plaćanja koji posluje u eurima novčanom kaznom od 20.000,00 do 500.000,00 kuna:

1. ako ne osigura tehničku interoperabilnost platnog sustava kojim upravlja u skladu s člankom 4. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 260/2012 ili

2. ako pravila poslovanja platnog sustava kojim upravlja ograničavaju interoperabilnost tog sustava protivno članku 4. stavku 2. Uredbe (EU) br. 260/2012.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u upravitelju platnog sustava za mala plaćanja novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Odgovornom osobom iz stavka 2. ovoga članka smatra se odgovorna osoba iz uprave upravitelja platnog sustava za mala plaćanja odnosno, ako upravitelj platnog sustava za mala plaćanja obavlja i drugu djelatnost, osoba odgovorna za upravljanje platnim sustavom za mala plaćanja odnosno, ako je upravitelj platnog sustava za mala plaćanja podružnica pravne osobe iz druge države sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, osoba odgovorna za poslovanje podružnice.

Nadležnost za vođenje prekršajnog postupka

Članak 12.

Za prekršaje propisane ovim Zakonom prekršajni postupak u prvom stupnju vodi Ministarstvo financija - Financijski inspektorat.

V. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Obavješćivanje Europske komisije

Članak 13.

Tijela određena člankom 3. stavcima 1. i 4., člankom 5. i člankom 6. ovoga Zakona obavijestit će Europsku komisiju o svojim nadležnostima prema ovom Zakonu.

Članak 14.

Hrvatska gospodarska komora će odluku iz članka 6. stavka 3. ovoga Zakona donijeti u roku 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Stupanje na snagu

Članak 15.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, osim:

- članka 7. stavka 1. točke 12. ovoga Zakona, koja stupa na snagu 1. veljače 2014. godine,
- članka 7. stavka 1. točaka 4., 5., 6., 7., 8. i 9. i članka 11. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu 31. listopada 2016. godine i
- članka 7. stavka 1. točke 11. ovoga Zakona, koja stupa na snagu 1. veljače 2017. godine.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

U članku 1. uređuje se predmet Zakona tako što se navodi da Zakon određuje nadležno tijelo za provođenje nadzora i rješavanje pritužbi, da uređuje izvansudski pritužbeni postupak i postupak mirenja te da određuje prekršaje za postupanje protivno Uredbi (EZ) br. 924/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. godine o prekograničnim plaćanjima u zajednici, kojom se ukida uredba (EZ) br. 2560/2001, objavljenoj u Službenom listu Europske unije, L 266, 9. 10. 2009. (u daljnjem tekstu: Uredba (EZ) br. 924/2009) i Uredbi (EU) br. 260/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. godine kojom se utvrđuju tehnički i poslovni zahtjevi za kreditne transfere i izravna terećenja u eurima i kojom se mijenja i dopunjuje uredba (EZ) br. 924/2009, objavljenoj u Službenom listu Europske unije, L 94, 30. 3. 2012. (u daljnjem tekstu: Uredba (EU) br. 260/2012).

Uz članak 2.

U ovom članku definirani su određeni pojmovi koji se upotrebljavaju za potrebe samog Zakona, i to tako da se u stavku 1. navode definicije pojmova koje se primjenjuju u ovom Zakonu i uredbu, odnosno zakon koji ih uređuje, dok je u stavku 2. izdvojen pojam pružatelja platnih usluga, pri čemu su navedene kategorije pružatelja platnih usluga na koje se ovaj Zakon odnosi.

Uz članak 3.

Ovim člankom je Hrvatska narodna banka određena kao nadležno tijelo za nadzor nad primjenom Uredbe (EZ) br. 924/2009 u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 924/2009, Uredbe (EU) br. 260/2012 u skladu s člankom 10. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 260/2012 i ovoga Zakona. Ministarstvo financija - Financijski inspektorat je nadležan za nadzor nad primjenom članka 9. Uredbe (EU) br. 260/2012.

Ovim člankom se također propisuje suradnja i razmjena informacija između nadležnih tijela Republike Hrvatske međusobno te s drugim odgovarajućim nadležnim tijelima u skladu sa zakonodavstvom Europske unije i nacionalnim zakonodavstvima država članica.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisuje se da korisnik platnih usluga može uputiti prigovor pružatelju platnih usluga ako smatra da se pružatelj platnih usluga ne pridržava odredbi Uredbe (EZ) br. 924/2009 i Uredbe (EU) br. 260/2012, a pružatelj platnih usluga dužan je odgovoriti na prigovor najkasnije u roku od deset dana od dana zaprimanja prigovora.

Propisano je da se odredbe ovog članka primjenjuju i na pružatelje platnih usluga iz druge države članice ako pružaju platne usluge na području Republike Hrvatske preko podružnice ili zastupnika.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisan je postupak pri podnošenju pritužbe nadležnom tijelu, Hrvatskoj narodnoj banci, a isto tako propisana je suradnja Hrvatske narodne banke s nadležnim tijelom iz druge države članice ako se pritužba odnosi na pružatelja platne usluge iz te države članice koji platnu uslugu u Republici Hrvatskoj pruža neposredno.

Uz članak 6.

Predloženim člankom propisano je izvansudsko rješavanje sporova između potrošača kao korisnika platnih usluga i njihovih pružatelja platnih usluga, te je kao tijelo za provođenje postupka mirenja određen Centar za mirenje Hrvatske gospodarske komore čime je ispunjena obveza propisana u članku 11. Uredbe (EZ) br. 924/2009 i članku 12. Uredbe (EU) br. 260/2012. Isto tako navedenim je člankom propisano da se postupak mirenja može pokrenuti i pred nekim drugim nadležnim tijelom, kao i da postoji mogućnost pokretanja sudskog ili arbitražnog postupka.

Uz članke 7. do 11.

Predloženim člancima propisani su prekršaji i visina novčane kazne za pojedine prekršaje.

Prekršajnim odredbama iz članka 7. sankcioniraju se prekršaji pružatelja platnih usluga iz članka 2. stavka 2. ovoga Zakona i prekršaji odgovornih osoba iz uprave tih pružatelja platnih usluga. Člankom 8. propisano je da se pružatelji platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. ovoga Zakona neće kazniti za prekršaj koji je počinjen na području druge države članice ako platnu uslugu pružaju preko podružnice ili preko zastupnika u toj državi članici, a za prekršaj koji počinj pružatelj koji platnu uslugu u Republici Hrvatskoj pruža preko podružnice ili zastupnika kaznit će se podružnica, odnosno zastupnik kao i osobe odgovorne za poslovanje takve podružnice ili zastupnika. Člankom 9. propisano je da će se za prekršaj koji počinj pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 1., 2. i 3. pri neposrednom pružanju platnih usluga u drugoj državi članici kazniti ako je takvo djelo kažnjivo i po pravu države članice u kojoj je djelo počinjeno. Za takvo djelo kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave pružatelja platnih usluga. Neće se kazniti pružatelj platnih usluga iz članka 2. stavka 2. točaka 6., 7. i 8. ovoga Zakona ako počinj prekršaj pri neposrednom pružanju platnih usluga u Republici Hrvatskoj, već će Hrvatska narodna banka o počinjenom djelu obavijestiti nadzorno tijelo matične države članice kako bi protiv počinitelja prekršaja mogla pokrenuti odgovarajući postupak.

Uz navedene prekršaje člankom 10. sankcionirani su i prekršaji drugih osoba (pravne i fizičke osobe) koje nisu pružatelji platnih usluga kao i njihove odgovorne osobe.

U članku 11. sankcionirani su prekršaji upravitelja platnog sustava za mala plaćanja koji imaju odobrenje Hrvatske narodne banke, a koji u propisanom roku nisu osigurali tehničku interoperabilnost. Za takav prekršaj kaznit će se i odgovorna osoba iz uprave, odnosno osobe koje su odgovorne za upravljanje platnim sustavom za mala plaćanja.

Ovim člankom ispunjena je obveza propisana u članku 13. Uredbe (EZ) br. 924/2009 i u članku 11. Uredbe (EU) br. 260/2012.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisana je nadležnost Ministarstva financija - Financijskog inspektorata za vođenje prekršajnog postupka u prvom stupnju.

Uz članak 13.

Ovim člankom propisano je da će Hrvatska narodna banka, Ministarstvo financija - Financijski inspektorat i Hrvatska gospodarska komora obavijestiti Europsku komisiju o svojim nadležnostima iz ovoga Zakona.

Uz članak 14.

Ovim člankom utvrđuje se rok u kojem je Hrvatska gospodarska komora dužna donijeti odluku o troškovima mirenja u potrošačkim sporovima iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona.

Uz članak 15.

Ovim člankom uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.